

Σχετικά με τη Μαθητική πορεία στο Χαλάνδρι και την αστυνομοκρατία

Σήμερα Παρασκευή 4/12, δύο μέρες πριν από τη συμπλήρωση ενός χρόνου από την κρατική δολοφονία του Γρηγορόπουλου από τον ειδικό φρουρό Κορκονέα στα Εξάρχεια και τη γενικευμένη εξέγερση που ακολούθησε, συντρόφισσες και σύντροφοι θεωρήσαμε αυτονόητη την αλληλέγγυα συμμετοχή μας στην αυτόνομα οργανωμένη πορεία στους δρόμους του Χαλανδρίου από μαθητές/τριες σχολείων (κυρίως Χαλανδρίου και Ν.Ψυχικού).

Μία πορεία 200 και πλέον ατόμων που παρέλυσε το προάστιο για αρκετές ώρες, δημιούργησε ένα δυναμικό γεγονός μέσα στην πόλη, φωνάζοντας συνθήματα υπέρ της εξέγερσης και κατά των κρατικών δολοφόνων, επιτιθέμενη με τα μέσα που διέθετε (νεράτζια, πέτρες, μπουκάλια αναψυκτικών..) στις τράπεζες και στις ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις που φυλλούσαν το Α.Τ. Χαλανδρίου. Η πορεία συντεταγμένα κατέληξε στην κεντρική πλατεία (Αγ.Νικολάου), ακολουθούμενη από 2 διμοιρίες ΜΑΤ, με σκοπό να πραγματοποιηθεί συνέλευση. Οι 2 διμοιρίες σύντομα έγιναν τουλάχιστον 5-6 και περικύκλωσαν την πλατεία και την εκκλησία, θέτοντας σε κλοιό έναν δημόσιο χώρο και όσους ανθρώπους βρέθηκαν εκεί. Το σκηνικό τρομοκρατίας, στην υπό 'ανάπλαση' πλατεία, συμπλήρωναν πολλά περιπολικά, μηχανές Ζ και ασφαλίτες, θέαμα γνώριμο και χαρακτηριστικό πλέον, ακόμα και για τη γειτονιά του Χαλανδρίου, του νέου σοσιαλιστικού δόγματος 'δημοκρατία και πυγμή' του εξολοθρευτή Χρυσοχοϊδή. Ήταν προφανές πως εξεγερσιακά γεγονότα δεν θα μπορούσαν να γίνουν ανεκτά, πόσο μάλλον στις 'φιλήσυχες' γειτονίες μας, και γρήγορα φάνηκαν οι από άνω διαθέσεις να στοχοποιηθούν και να προσαχθούν 'υποκινητές' που δεν είχαν την ιδιότητα του μαθητή.. Κάτι που τελικά δεν κατάφεραν, αποχωρώντας μετά από μια ώρα δυσανεστημένοι οι 'προστάτες του πολίτη'. Χαρακτηριστικές ήταν πιο πριν οι εντολές προς τον παπά της εκκλησίας να την κλειδώσει (δεν έγινε) ώστε να μην μπορέσουν να καταφύγουν ούτε εκεί οι εγκλωβισμένοι διαδηλωτές.

Αποδείχθηκε έτσι για άλλη μια φορά πως για το κράτος και τις τοπικές αρχές, στις έννοιες: ανάπλαση, δημόσιοι χώροι και πλατείες, δεν χωράνε συναθροίσεις διαδηλωτών και συνελεύσεις μαθητών. Χωράνε μόνο η αστυνομοκρατία και ο έλεγχος, τα τσιμέντα, τα κομμένα δέντρα, η κατανάλωση και τα τραπεζοκαθίσματα των καφετεριών. Αποδείχθηκε παράλληλα όμως και ο φόβος τους για τη διάχυση του εξεγερτικού πνεύματος, όπως και τον περσινό Δεκέμβρη, σε κάθε γειτονιά της χώρας. Η επανάληψη της αυθόρμητης εκδήλωσης οργής των μαθητών σε κάθε ΑΤ είναι ο εφιάλης τους. Γι'αυτό άλλωστε το γεγονός αποσιωπήθηκε από τα ΜΜΕ και τη θέση του πήραν όλες οι δηλώσεις των αρχών για εθνική ενότητα απέναντι στην πάταξη των αγωνιζόμενων του Δεκέμβρη.

Εμείς έχουμε να δηλώσουμε πως τις απαντήσεις θα συνεχίσουμε να τις δίνουμε στο δρόμο, πως οι κοινωνικοί αγώνες αφορούν όλους/ες, δεν ποινικοποιούνται δεν καταστέλλονται και δε διαχωρίζονται σε μαθητικούς, φοιτητικούς, νεολαιίστικους και εργατικούς. Η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας. Όλοι/ες στους δρόμους.

Αλληλέγγυοι/ες σύντροφοι/ισσες από Χαλάνδρι και γύρω περιοχές